

ΑΡΙΘ. 573.—20 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1887. ΛΕΠΤΑ 10.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ τῆς ΕΣΤΙΑΣ: Ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου, ἀριθ. 35.

Ἐπὶ τῇ προσεχεῖ λήξει τοῦ δωδεκάτου
ἔτους τῆς «Ἑστίας» παρακαλοῦνται οἱ
κύριοι συνδρομηταί, ὅσοι ἐπιθυμοῦσι νὰ
ἐξακολουθήσωσι λαμβάνοντες τὸ φύλλον
καὶ κατὰ τὸ προσεχὲς ἔτος, νὰ ἀνανεώ-
σωσιν ἐγκαίρως τὴν συνδρομὴν αὐτῶν, ἵνα
μὴ ἐπέλθῃ διακοπὴ τῆς πρὸς αὐτοὺς ἀπο-
στολῆς τοῦ φύλλου.

ΕΣΤΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΕΤΟΣ ΙΒ' - ΑΡΙΘ. 625

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΚΑΔΗΜΙΑ ὑπὸ Α. Ρ. Ραγκαβῆ.
Ο ΕΦΗΜΕΡΙΟΣ ΤΖΙΑΦΙΑ, διήγημα Γεωργίας
Ἑλλιστ. Μετάφρασις Ἀριστοτέλους Π. Κουρτίδου.
ΚΡΗΤΗ ΚΑΙ ΚΡΗΤΕΣ ὑπὸ Σπυρ. Παγανέλη.
Ο ΜΑΝΔΥΑΣ ΤΟΥ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ ΓΟΥΛΙ.
ΕΛΜΟΥ.

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ.
ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ. ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ

Κατ' ἀπομνησιν τῶν ἐπιστημόνων καὶ καλλιτεχνῶν
Οὐγγρῶν, οἵτινες πρὸ τινος ναυλωσάντες ἐπὶ τούτῳ ἀτμό-
λοιον ἐπέσκεψαν χάριν ἐπιστημονικῶν καὶ ἀρχαιολογι-
κῶν μελετῶν διαφόρου πόλεως τῆς Ἀνατολῆς καὶ τελευταῖον
τὰς Ἀθήνας, ἀπεράσαντες πολλοὶ Γερμανοὶ ἐπιστήμονες καὶ
καλλιτέχναι ἐκ Βιέννης θά ἐπισκεφθῶσι τὴν Ἀνατολήν. Ἐκ
Γερμανίας δὲ εἰδικὸν ἀτμοπλοῖον ἀναχωροῦσι κατὰ τὸν
Φεβρουάριον, θά ἐπισκεφθῶσι δὲ διαδοχικῶς τὴν Κέρκυραν,
τὰς Ἀθήνας, τὴν Ἀλεξάνδρειαν, τὰ Ἱεροσόλυμα, τὴν Θεσ-
σαλονίκην καὶ τὴν Κωνσταντινούπολιν.

— Πρό τινων ἡμερῶν ἐγένοντο ἐν Παρισίοις τὰ ἀποκαλυπτήρια τοῦ μνημείου τοῦ Ἑδμόνδου Ἀμποῦ, ὅπερ ἐν τῷ κοιμητηρίῳ τοῦ Père-Lachaise ἤγειραν αὐτῷ ἡ οἰκογένεια καὶ οἱ φίλοι. Ἐν κηπάρῳ περιβαλλομένῳ διὰ μαρμάρου ὑψοῦται βάθρον ἐκ γρανίτου, ἐφ' οὗ ὁ πνευματώδης συγγραφεὺς παρίσταται καθήμενος καὶ διὰ τῆς δεξιᾶς μὲν κρατῇ γραφεῖα, διὰ τῆς ἀριστερᾶς δὲ τὴν «Σύγγραφον Ἑλλάδας», τὸ πρῶτον αὐτοῦ ἔργον. Παρ' αὐτὸν κεῖται ἡ «Ἀλφασίας», ἥς τὰς συγκινητικὰς καὶ ἐνθουσιώδεις σελίδας ἀνέπε- πυν αὐτῷ ὁ πατριωτισμός. Ὁ ἄνδρᾶς εἶνε χαλκούς, οἱ ἀπεργασθέντες δ' αὐτὸν καλλιτέχνην οὐδεμίαν ἀμοιβὴν ἐδέχτησαν, δηλώσαντες ὅτι ἀρκούντως ἀντεμετρίσθησαν σχόντες τὴν τιμὴν τὰ δαιωνίως τὴν μορφὴν τοῦ εὐφυοῦς καὶ καλλιπιοῦς συγγραφέως. Ἐπὶ τῇ ἀποκαλυπτηρίῳ τελετῇ, εἰς ἣν παρέστησαν πάντες οἱ ὅπως δὴ ποτε κεκτρημένοι περνημισμένοι ὄνομα ἐν τῇ γαλλικῇ πρωτοεὐσση, ἐξεφώνησαν λόγους οἱ Ρενάν, ἐπ' ὀνόματι τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας, τὴν ἐν τῇ

δοῖα ἀπονεμῆσαι αὐτῷ θέσιν δὲν ἡδυνήθη νὰ καταλάβῃ ὁ Ἄμψυ, ὁ Κλαρετὴ ἐν ὀνόματι τῆς Ἑταιρίας τῶν Λογίων καὶ τῆς Ἑταιρίας τῶν δραματικῶν συγγραφέων, ὁ Σαρσά, ἀναμνησθεὶς τῆς μακρᾶς μετὰ τοῦ Ἄμψυ συνεργασίας του ἐν τῷ 18ῳ Αἰῶτι, καὶ ἄλλοι. Ὁ Κλαρετὴ μεταξὺ ἄλλων εἶπε καὶ τὰ ἐπόμενα, ἅτινα ζωηρῶς ἐπεκροτήθησαν ὑπὸ τῶν παρευριστῶν: «Ἐνθυνοῦμαι τὴν ἐκπληξιν αἰ «τὸν θόρυβον, ὃν ἐξηγείρει τὸ πρῶτον αὐτοῦ βίβλιν. Ὁ «Ἄμψυ ἐπανάηχετο ἐξ Ἀθηνῶν καὶ συγχομίσας ἐπὶ τοῦ «Υμηττοῦ μελίσσας μᾶλλον ἢ μέλι παρεῖχεν εἰς ἡμᾶς φα- «δρῶς τὰς ἐιρωνικὰς σελίδας τῆς Συγχορότου Ἑλλάδος «καὶ τοῦ Βασιλέως τῶν βουνῶν. Ἐπανάηχετο ἀποφε- «ρον προμήθειαν ἄττικου ἄλατος, τὸ ὅποῖον ἐχρησιμοποίη- «σεν εἰς βάρος τῶν ἀπογόνων τοῦ Ἀριστοφάνους. Οἱ γέν- «ναῖοι τοῦ Βότσαρη συμπατριῶται καρτερικῶς ἀπεδέχθη- «σαν τὰ καινότερπα ταῦτα Ἀνατολικὰ, ἡδύνατο δ' ἐπὶ «τέλους νὰ εἰπῶσιν, ὅτι καὶ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ «Ἑλλάς παρεῖχεν ἐκ τοῦ πνεύματος αὐτῆς εἰς τὸν Παλάτην ἐκεῖνον».

— Περίεργος ἔρις ἤρξατο τελευταῖον διεξαγομένη ἐν Εὐρώπῃ καὶ ἐν Ἀμερικῇ περὶ τοῦ Σαίξπηρου, ἕνεκα βιβλίου ὅπερ ἐκδίδεται προσεχῶς ἐν Νέα Ὑόρκῃ ὑπὸ γνωστοῦ φιλόλογου, τοῦ Ἰγνατίου Δονέλλυ, συνοψίζοντος πάσας τὰς μέχρι τοῦδε ἀμφιβολίας, καὶ διὰ νέων κριτικῶν ἐρευνῶν ζητούντων νὰ ἀποδείξῃ διὰ Σαίξπηρος δὲν ὑπῆρχε, καὶ οὐκ πάντα τὰ ὑπὸ τὸ ὄνομα αὐτοῦ γνωστὰ δραματικὰ ἀριστουργήματα ἀνήκουσιν εἰς τὸν φιλόσοφον Βάκωνα, ψευδωνύμου γράψαντα ταῦτα. οἰαυτὰ ἀντιρρήσεις κατὰ τῆς ὑπάρξεως τοῦ Σαίξπηρου, ἀτινες, εἰρήσθω ἐν παρόδῳ, πολλάκις καὶ λίαν πειστικῶς ἀνγρέθησαν, εἶχον καὶ ἄλλοτε καὶ ἄλλοτε διαφορὰς ἐποχὰς ἐγερθῆ. Ὁ μυστηριώδης καὶ ἥκιστα γνωστὸς βίος τοῦ Σαίξπηρου, τὰ ὅλγια σωζόμενα χειρόγραφα του καὶ ἄλλαι τινες περιστάσεις εὐρὺ παρέχουσιν στάδιον εἰς παντοίας ὑποθέσεις. Ἐκ τῶν πρώτων οὔτινες ἡμφιστάθησαν τὴν πατρότητα τοῦ *Βασιλέως Λήρ*, τοῦ *Ὁθέλλου* κτλ. ὑπῆρξεν ὁ *Greem*, μετ' αὐτὸν ὁ δὲ *Walpole*. Ἐκτοτε ἡ ἔρις περὶ τῆς ὑπάρξεως τοῦ Σαίξπηρου καὶ τῆς ἀποδόσεως τῶν ἔργων αὐτοῦ εἰς τὸν Βάκωνα, ἥτις στηρίζεται ἐπὶ παιδαριωδῶν τινων συμπτώσεων, ἐπαναλαμβάνεται διαδοχικῶς, χωρὶς ὅμως νὰ δυνήθῃ νὰ κλονήσῃ τὴν θέσιν τοῦ μεγαλοφύου τραγικοῦ.

— Κατὰ τὸ πολυτελὲς τῆς προεδρείας αὐτοῦ διάστημα λέγεται ὅτι ὁ Γρεβὺ ἐσημείωνε τὰς ἐντυπώσεις καὶ κρίσεις του ἐπὶ τῶν γεγονότων τῆς ἡμέρας καὶ τῶν προσώπων, θὰ δημοσιεύσῃ δὲ ταῦτα ὑπὸ τὸν τίτλον «Απομνημονεύματα Προέδρου».

— Τῇ αἰτήσῃ τοῦ Χαμηδῆ-βέη, διευθυντοῦ τοῦ ἐν Κων-
σταντινουπόλει αὐτοκρατορικοῦ μουσείου, ἀπεφασίσθη ἡ
ἐπανάληψις τῶν ἀνασκαφῶν ἐν Συρία.

— Ἐν Σιδωνί ἀνεκαλύφθησαν ἐσχάτως δύο νεκροπόλεις φοινικικαὶ ἐν καλλίστῃ καταστάσει καὶ μεγάλης ἀρχαιολογικῆς ἀξίας.

Ἱκανοὶ τῶν παρ' ἡμῖν καλλιτεχνῶν καὶ ἑρασιτεχνῶν συνελθόντες ἀπεφάσισαν κατ' ἀρχὴν τὴν ἰδρυσιν Ἑταιρίας φιλοτέχνων. Κατὰ τὸ ὑποθηκὴν ἐν σχετικῇ καταστατικῇ τῆς Ἑταιρίας, εἰδρυτέαι ἐν Ἀθήναις συματεῖον, ὑπὸ τὴν ὀνομασίαν Ἑταιρία τῶν φιλοτέχνων, σκοπὸς τοῦ ὁποίου ἔσται ἡ θεραπευσι τῶν εἰδικῶν τεχνῶν, ἡ ἀνάπτυξις τοῦ αἰσθητικοῦ τοῦ καλοῦ παρὰ τῷ ἑλληνικῷ λαῷ καὶ ἡ ἐκ τῆς τέχνης ἀπόλαυσις τῶν τεταρῶν. Ὁ δὲ σκοπὸς τῆς Ἑταιρίας ἐπιτευχθήσεται α' διὰ περιουτικῶν ἐκδόσεων τῶν καλλιτεχνικῶν προτόνων Ἑλλήνων ἢ καὶ ἀλλοδαπῶν καλλιτεχνῶν β' διὰ συστάσεως μουσείου, ἐν ᾧ θέλουσι κατατίθεσθαι καὶ καλλιτεχνικά ἔργα, πρωτότυπα ἢ ἀντίτυπα, ἀρχαίων καὶ νεωτέρων καλλιτεχνῶν, ἐξ ἀγορῶν ἢ δωρεῶν προσερχόμενα γ' δι' ἐκδόσεως εἰδικῶν περιηγητικῶν συγγραμμάτων, ἅμα ἡ βελον ἐπιτρέψῃ τοῦτο οἱ πόρι τῆς Ἑταιρίας, δ' διὰ δημῶν